

การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก
ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

**A Study of English Language Proficiency, Language Usage Problems
and Language Needs among Graduate and Post Graduate Students at
King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok**

สุวรรณี พันธุ์พริกส์* และ ฉลิลิกา มหาพูนทอง**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 224 คน นักศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 15 คน รวมทั้งสิ้น 239 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม และแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และวิเคราะห์ผลสอบ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกสอบ KMIT-Test ได้ระดับต่ำในภาพรวม และมีจำนวนนักศึกษา น้อยมากที่สอบผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของแต่ละตอน

สำหรับความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่านักศึกษาทั้ง 2 ระดับ ให้ความสนใจภาษาอังกฤษในระดับดีมาก นักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ในแง่

ของปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาไม่สามารถอธิบายและตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงาน ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ กับชาวต่างประเทศได้ และไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน

Abstract

This research aims to study the English language proficiency, language usage problems and language needs among graduate and postgraduate students at King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok. A sample of 224 graduate students and 15 postgraduate students totaling 239 students was collected. A questionnaire and KMIT-Test were used to analyze the data with the Statistical Package for Social Sciences (SPSS) computer program for Windows to investigate the frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings show that the sample of graduate and postgraduate students acquired low scores on the KMIT-Test in every part. Only a few students

* รองศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษา คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

** อาจารย์ ภาควิชาภาษา คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

passed with half of the total score in each part.

Both groups expressed the needs and interests to study the language at a very high level. The students wanted to use the language skills in listening, speaking, reading and writing respectively. The students requested Thai and English native teachers to take turns in teaching. The problems of using and learning language included their inability to explain and discuss when giving presentations, their inability to correspond in various situations with English-speaking foreigners, and their lack of time to revise and prepare the lessons.

1. บทนำ

ในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการศึกษาค้นคว้าทั้งจากตำรา บทความ และสื่ออินเทอร์เน็ต ในราชกิจจานุเบกษา เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอุดมศึกษา [1] ระบุว่าหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาควรให้ความสำคัญภาษาอังกฤษ เนื่องจากตำราต่างๆ ที่จะให้นักศึกษาต่อยอดองค์ความรู้ในระดับสากลด้วยตนเอง ส่วนใหญ่จะเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้น นักศึกษาจำเป็นต้องมีความสามารถทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่เหมาะสมตามข้อกำหนดของสถาบันการศึกษา จึงเห็นได้ว่านักศึกษาจำเป็นต้องค้นคว้าหาข้อมูลจากตำรา และสื่อต่างๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อประกอบการเรียนในชั้นเรียน เพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และพัฒนาศักยภาพ ดังนั้น การใช้ภาษาอังกฤษได้ดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นักศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปปฏิบัติได้จริง นอกชั้นเรียนรวมทั้งสถานการณ์ต่างๆ ตามความต้องการของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา [2] ได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และกำหนดระเบียบ

ข้อบังคับให้แต่ละมหาวิทยาลัยมีเกณฑ์ในการประเมินความสามารถภาษาอังกฤษของบัณฑิตขึ้น และสนองนโยบายของรัฐตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 4 มาตรา 22 โดยให้ความสำคัญของการจัดการศึกษาโดยยึดหลักผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ความสัมฤทธิ์ผลในการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งในส่วนของ การเรียนภาษาอังกฤษมีการบูรณาการในเนื้อหาบทเรียน การทำกิจกรรมจำลองเลียนแบบสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนฝึกหัดการใช้ภาษาอังกฤษ ตลอดจนเข้าใจถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ภาควิชาภาษา คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในการศึกษาระดับสูง และเห็นความจำเป็นที่จะทำให้นักศึกษาที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และมีความพร้อมทางด้านการใช้ภาษาเพื่อการศึกษาและการทำงาน ตลอดจนการค้นคว้าวิจัยและเพื่อสนองนโยบายของสถาบันและบัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาภาษาได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษบัณฑิตศึกษา 1 (810450 Graduate English I) และภาษาอังกฤษบัณฑิตศึกษา 2 (810451 Graduate English II) สำหรับบัณฑิตระดับปริญญาโท และภาษาอังกฤษสำหรับนักวิชาการ 1 (810550 Academic English I) และภาษาอังกฤษสำหรับนักวิชาการ 2 (810551 Academic English II) เพื่อศึกษาระดับปริญญาเอก และจัดโครงการทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT-Test) ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ได้ทดสอบความสามารถของตนเอง โดยมีเกณฑ์ผ่านตามที่สถาบันกำหนดไว้

ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษถือเป็นปัญหาสำคัญที่ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องในวงการ

ศึกษา ควรให้ความสนใจและนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และตรงตามความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจ เสริมสร้างเจตคติและแรงจูงใจที่ดี เป็นที่ทราบกันดีว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยปัจจุบันยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร [3] ซึ่งมีสาเหตุหลายประการ ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการโต้ตอบในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันเป็นไปได้ น้อยมาก ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สนใจหรือจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน โดยอาจสื่อสารผ่านสื่อต่างๆ เช่น สื่อทางอินเทอร์เน็ต การขาดประสบการณ์การใช้ภาษาที่เพียงพอ เช่น ความสามารถทางไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ไม่เพียงพอต่อการสื่อสาร ขาดความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ขาดเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จึงไม่มีการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษก่อนศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ทำให้ความรู้ภาษาอังกฤษไม่อยู่ในมาตรฐานของระดับบัณฑิตศึกษา

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนำไปสู่การวิจัย เรื่องการศึกษาศักยภาพ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยมีเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบทดสอบ KMIT-Test (2549) เพื่อศึกษาศักยภาพในการใช้ภาษา ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ จะนำมาวิเคราะห์และปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ วัตถุประสงค์การวิจัย มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ในด้านการฟัง การอ่านและการเขียน

2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้กับบัณฑิต

3. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงข้อสอบ KMIT-Test

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน มีความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพในการสื่อสาร การศึกษาศักยภาพและปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษพบว่าการวิจัยโดยศึกษาศักยภาพและปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ในลักษณะทักษะเดียวและในลักษณะบูรณาการทักษะ เช่น ทักษะการพูดและการฟัง ทักษะการอ่านและการเขียน รวมทั้งการฟัง การอ่าน และการเขียน Ferris [4] ศึกษาค้นคว้าเห็นของนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ยอมรับว่า ในด้านทักษะการพูดและการฟัง นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในการพูด การทำกิจกรรมกลุ่ม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การติดต่อปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์เจ้าของภาษา ถึงแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและศึกษาในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

การวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษ หรือหลักสูตรวิชาใดก็ตาม Brown [5] ให้คำนิยามของการวิเคราะห์ความต้องการว่า เป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการเรียนหลักสูตรหรือวิชาใดในสถาบันหนึ่งอย่างเป็นระบบและเมื่อได้ข้อมูลจากการทำการวิเคราะห์ความต้องการแล้วจึงสร้างกิจกรรมอื่นๆต่อไป เช่นสร้างเป้าหมายและวัตถุประสงค์ บทเรียนวิธีสอบ บททดสอบ และวิธีประเมินผล Richards [6] กล่าวถึงจุดประสงค์หลักในการวิเคราะห์ความต้องการไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นเครื่องมือในการหาความหลากหลาย

ของสิ่งที่ควรจะต้องเข้าไปในเนื้อหาการออกแบบ และการนำไปปฏิบัติใช้ของหลักสูตรหรือวิชาเรียน

2. เพื่อบ่งชี้ความต้องการทั่วไปและความต้องการเฉพาะในการใช้ภาษาอันนำไปสู่การออกแบบเป้าหมายวัตถุประสงค์ และเนื้อหาในหลักสูตรหรือวิชาเรียน

ใน RELL Journal นักวิจัยชื่อ Julius Balbin [7] ได้ศึกษาสำรวจการใช้ภาษาในกลุ่มประเทศ SEAMEO เกี่ยวกับลักษณะการใช้และความต้องการ การใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาและบุคคลทั่วไป ผลการศึกษาพบว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญที่สุด และทักษะที่ผู้เรียนต้องการเรียนมากที่สุด คือ การพูด และรองลงมาคือ การฟัง

Chan [8] ได้ทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ The Hong Kong Polytechnic University ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาต้องการปรับปรุงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาค้นคว้าทางด้านวิชาการและใช้ในงานอาชีพ นักศึกษา ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ คือการพูดภาษาอังกฤษด้วยการแปลจากภาษาจีน และการขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ในขณะที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่าทักษะการฟัง การพูดและการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ศรีวิไล พลมณี และพนิดา สินสุวรรณ [9] ได้ทำวิจัย เรื่อง ความต้องการและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย และสาขาการสอนภาษาอังกฤษ ได้ผลสรุปว่า นักศึกษาปริญญาโททั้ง 2 สาขา มีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเช่นกัน มีความเห็นว่าการสอบภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ทั้ง 2 สาขา มีความแตกต่างของปัญหาในด้านทักษะภาษาอังกฤษ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษ การอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถ

และปัญหาในด้านการฟัง การอ่าน และการเรียนภาษาอังกฤษ ความต้องการ การใช้ภาษาอังกฤษ โดยศึกษาความหมายและความสำคัญของการวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ

3.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถาม 4 ตอน ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ ตอนที่ 3 ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ตอนที่ 4 ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ ตอนที่ 5 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.3 ตรวจสอบแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

3.4 กลุ่มนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอกสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จำนวน 239 คน ผู้วิจัยได้ประมาณกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% หรือให้มีความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 โดยใช้สูตรการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรของ Yamane [10]

3.5 ใช้แบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT-Test) ในการทดสอบกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ โดยแบบทดสอบดังกล่าวมีการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

3.6 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรม SPSS แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์หาค่าความถี่สรุปผลค่าร้อยละ แบบสอบถามตอนที่ 2-5 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ส่วนการวิเคราะห์ผลการทดสอบของนักศึกษาใช้โปรแกรม SPSS หาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.7 สรุปผล โดยนำผลการวิเคราะห์มาสรุปและหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขพร้อมข้อเสนอแนะต่อไป

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยในด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิเคราะห์จากการทดสอบโดยใช้แบบ

ทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT-Test) ซึ่งมีเกณฑ์การสอบสำหรับนักศึกษาปริญญาโท 50 คะแนน (คะแนนเต็ม 80 คะแนน) และเกณฑ์การสอบสำหรับนักศึกษาปริญญาเอก 60 คะแนน (คะแนนเต็ม 80 คะแนน) และวิเคราะห์หาความสามารถทางภาษาอังกฤษจากการทดสอบในแต่ละตอน ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกสอบ KMIT-Test ได้ระดับต่ำในภาพรวม และมีจำนวนนักศึกษาน้อยมากที่สอบผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของแต่ละตอน ดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทสอบในส่วนการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 6.14 (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 7.1 นักศึกษาระดับปริญญาเอกสอบในส่วนการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 5.93 มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 6.7 นักศึกษาระดับปริญญาโทสอบในส่วนไวยากรณ์และการเขียนมีคะแนนเฉลี่ย 7.57 (คะแนนเต็ม 25 คะแนน) มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 8.8 นักศึกษาระดับปริญญาเอกสอบในส่วนไวยากรณ์และการเขียนมีคะแนนเฉลี่ย 5.60 มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 13.3 นักศึกษาระดับปริญญาโทสอบในส่วนการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ย 14.22 (คะแนนเต็ม 35 คะแนน) มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 25.4 นักศึกษาระดับปริญญาเอกสอบในส่วนการอ่านมีคะแนนเฉลี่ย 11.33 มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 20

ปัญหาการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีดังนี้

1. นักศึกษายอมรับว่าพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโทมีค่า $\bar{X} = 4.03$ นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีค่า $\bar{X} = 4.14$
2. นักศึกษาเว้นช่วงการศึกษาภาษาอังกฤษก่อนจะมาศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกเป็นเวลานานและไม่มีการฝึกฝน หรือศึกษาเพิ่มเติมทักษะสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโทมีค่า $\bar{X} = 3.65$ และนักศึกษาระดับปริญญาเอก มีค่า $\bar{X} = 4.21$
3. นักศึกษาเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์พูด แต่ไม่

สามารถตอบโต้เป็นภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาโท มีค่า $\bar{X} = 3.72$ นักศึกษาปริญญาเอก มีค่า $\bar{X} = 3.92$

4. เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับที่นำมาใช้จริงในการทำงานและ/หรือในชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโท มีค่า $\bar{X} = 3.26$ นักศึกษาระดับปริญญาเอก $\bar{X} = 3.64$

จากการวิเคราะห์ในเรื่องความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกให้ความสนใจภาษาอังกฤษในระดับมากและมากที่สุด โดยให้ความสำคัญของทักษะการพูดมากที่สุด (นักศึกษาระดับปริญญาโท $\bar{X} = 4.63$ นักศึกษาระดับปริญญาเอก $\bar{X} = 4.86$) ลำดับถัดไปคือการฟัง การอ่าน การเขียน ตามลำดับ

นักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกต้องการศึกษาเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวันและการทำงาน การฝึกกิจกรรมในชั้นเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มและการฝึกปฏิบัติในการนำเสนอข้อมูล สำหรับจำนวนเวลาเรียนมีความต้องการค่อนข้างน้อย คือ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 3 ชั่วโมง โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้สอนเป็นคนไทยและชาวต่างประเทศสลับกัน

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามีดังนี้

1. ไม่สามารถอธิบายและตอบโต้ข้อซักถามในการนำเสนอผลงานหรือข้อมูลได้ดีพอ
2. ไม่มีความรู้และเทคนิคในการนำเสนอผลงานและข้อมูลดีพอ
3. ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ กับชาวต่างประเทศได้
4. ไม่สามารถเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้
5. ไม่สามารถพูด วิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้
6. ไม่สามารถเขียนอธิบายผลการทดลอง โครงการงาน บทความ และรายงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียนและ/หรือการทำงาน

จากการวิเคราะห์ในเรื่องความต้องการในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามีดังนี้

- ทักษะการพูด นักศึกษาต้องการสนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ๆ สรุปความจากข้อมูลที่ได้ฟัง บรรยายนำเสนอ ผลงาน และข้อมูล

- ทักษะการฟัง นักศึกษาต้องการที่จะเข้าใจการบรรยาย ข้อมูลข่าวสารการสนทนาต่างๆ

- ทักษะการอ่าน นักศึกษาต้องการอ่านหนังสือเอกสาร ผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อ รายงาน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน

- ทักษะการเขียน นักศึกษาต้องการเขียนบรรยายผลการทดลองโครงการงาน บทคัดย่อ รายงาน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียนและ/หรือ การทำงานเขียนจดหมายติดต่อ กรอกแบบฟอร์มและเขียนสรุปย่อความ

5. อภิปรายผลการวิจัย

เนื่องจากพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 2 ระดับไม่ดี นักศึกษาจึงได้คะแนนระดับต่ำในทุกทักษะ (ฟัง อ่าน เขียน) จากการวิจัยนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติมหลังจากจบปริญญาตรีไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน และไม่มีฝึกฝนเพิ่มเติมในชีวิตประจำวัน

การทดสอบของนักศึกษาโดยใช้ข้อสอบ KMIT-Test ในส่วนการฟัง พบว่า นักศึกษาได้คะแนนต่ำกว่ามาตรฐาน เนื่องจากนักศึกษาไม่คุ้นเคยกับการติดต่อสื่อสารด้วยการสนทนา และมีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอจึงไม่สามารถตีความได้ เช่นเดียวกับข้อสอบ ในส่วนการอ่าน นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบคำถามไม่ถูกต้องเนื่องจากเป็นคำถามที่วัดความเข้าใจแบบตีความ ขยายความ และสรุปความ ซึ่งความเข้าใจข้อสอบแบบนี้ต้องอาศัยความเข้าใจโครงสร้างและคำศัพท์ ความเข้าใจรายละเอียดของข้อความที่อ่าน ส่วนในเรื่องไวยากรณ์และการใช้ภาษาอังกฤษ นักศึกษายังขาดการฝึกฝน การใช้ภาษา ไม่สามารถตีความ และประยุกต์ใช้ได้

จากผลการวิจัย นักศึกษามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษตามลำดับ คือ ฟัง อ่าน เขียน เนื่องจากสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงและในสาขาวิชาชีพได้ จะเห็นได้ว่านักศึกษาเห็นความสำคัญของ

ภาษาอังกฤษและพอใจที่จะเรียนกับเจ้าของภาษาควบคู่กับอาจารย์ชาวไทย แต่เนื่องจากนักศึกษามีเวลาศึกษาในห้องเรียนเพียง 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ การศึกษาเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ ให้สัมฤทธิ์ผล นักศึกษาควรรู้จักกำหนดเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษและแสวงหาแหล่งความรู้ต่างๆ ตลอดจนพัฒนากลยุทธ์การเรียนและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอด้วยตนเอง

6. ข้อเสนอแนะ

1. ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของนักศึกษา ตลอดจนสอดคล้องกับมาตรฐานของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

2. ควรจัดกลุ่มนักศึกษาในชั้นเรียน แต่ละกลุ่มไม่ควรมีขนาดใหญ่เกินกว่า 20-25 คนต่อกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เน้นฝึกทักษะได้ทั่วถึงและนักศึกษาได้ศึกษาเนื้อหาที่ตนเองสนใจ

3. ควรเลือกแบบเรียน ที่เหมาะกับนักศึกษาและผู้สอนต้องรู้จักประยุกต์และปรับปรุงแบบเรียนนั้นให้ได้ผลดีต่อนักศึกษา ในระดับความสามารถนั้นๆ ในประเทศไทยผู้สอนมักมีปัญหาในการหาแบบเรียนที่เหมาะสมและต้องทำแบบเรียนขึ้นเอง

4. ควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาสามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง เช่น การพูด แสดงความคิดเห็น เทคนิคของการนำเสนอ การเขียนรายงาน บทคัดย่อ เป็นต้น

5. มีการทดลองใช้วิธีการสอนในรูปแบบต่างๆ เพื่อศึกษาวิธีการที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนการสอน

6. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การสอนที่เน้นความรู้พื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ และภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน กับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ

7. ควรขยายความรอบรู้ของนักศึกษาให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และ

ส่งเสริมให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกชั้นเรียน การใช้อินเทอร์เน็ต การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ การฟังภาษาอังกฤษโดยผ่านสื่อต่างๆ จัดประสบการณ์ศึกษาดูงานต่างประเทศ เชิญวิทยากรที่ทำงานติดต่อกับต่างประเทศ มาบรรยายเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก หรือภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ หรือภาษาที่สอง จัดโครงการแลกเปลี่ยนความรู้กับคณะอาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ

8. ควรศึกษา วิจัย เรื่องปัญหา ความสามารถและความต้องการ การใช้ภาษาอังกฤษ โดยศึกษากับนักศึกษาทุกระดับความสามารถในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ควรศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกทั้งหมดของสถาบันก็จะได้ผลที่เที่ยงตรงยิ่งขึ้น

9. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของปัญหา ความสามารถและความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน

10. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาและสัมฤทธิ์ผลในการเรียน

7. สรุป

การศึกษาระดับความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตปริญญาโทและปริญญาเอกมีความสำคัญยิ่งต่อการวางแผนหลักสูตรและการจัดเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประโยชน์ทั้งผู้สอนและผู้เรียน โดยผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอน สื่อการสอนรวมทั้งปรับปรุงรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับระดับความรู้ ความสามารถของนักศึกษาและและสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา จากเหตุผลดังกล่าวการเรียนการสอนย่อมมีความหมายและคุณค่าต่อผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้

เอกสารอ้างอิง

- [1] ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป, *แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา* พ.ศ. 2548, เล่ม 122 ตอนพิเศษ 39ง.
- [2] สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, *เอกสารสรุปการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องกิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมในองค์การศึกษา 153 สถาบัน*, กรุงเทพฯ : กรม, 2549.
- [3] ดิเรก ศรีนราวัฒน์ และรัชดาวรรณ จิตต์บรรจง, *การศึกษากลวิธีการเรียนและปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 2544.
- [4] Ferris, D., "Students' Views of Academic Aural/Oral Skills : A Comparative Needs Analysis," *TESOL Quarterly*, vol.32, no.2, pp. 289-318, 1998.
- [5] Brown, J.B., *The Elements of Language Curriculum : A System Approach to Program Development*, Boston : Heinle & Heinle Publishers, 1995.
- [6] Richards, J. C., *The Language Teaching Matrix*, Cambridge : Cambridge University Press, 1987.
- [7] Balbin, J., "Language Planning in SEAMEO Countries," *RELC Journal*, vol. 8, no. 12, pp.35-49, 1979.
- [8] Chan, Victoria, "Determining Students' Language Needs in A Tertiary Settings," *English Teaching Forum*, pp. 7-11, July 2001.
- [9] ศรีวิไล พลมณี และพนิดา สินสุวรรณ, *ความต้องการและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย และสาขาการสอนสังคมศึกษา เปรียบเทียบกับนักศึกษสาขาการสอนภาษาอังกฤษ, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 2544.
- [10] Yamane, T., *Statistics*, New York : Harper and Row Publication, 1973.